

Skuggans sufflör

Två vingslag i natten, en utdriven skugga
Allt är föråldrat, men svärtan är ny
Försökte han segra, försökte han gnugga
En oäkta renhet, på nerblodad hy

En välprövad treudd, draperad i hängen
En doft utav vallmor, en välhängd grafik
Sökte han sjögång, den darrande strängen
Sjög den om kärlek, i taktfull praktik

Tillrättalagd trevnad, spelad förvåning
Fridlysta möten, blev fridlyst tortyr
Gick debit och kredit, till aktiv belåning
Skuldsatte morgon, där obestånd gryr

Förkrossande motgång, beklämda förväntan
Trampade cirklar, ur stapplande steg
Himlande ögon, gav visshet om räntan
Knappast den första, hon bedrog och förteg

Erkänd i kunskap, trots hånfull betoning
Innehavd lärdom, har avlagt sitt prov
Valhänta framsteg, gav flyhänt försoning
För all denna kunskap, fanns inget behov

Två piskslag i natten, en utslocknad stjärna
Slukad av mörker, förtynar och dör
Ta en bland dom andra, finn den lanternan
Där skuggan är oskyld, en oskygg sufflör

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren JJ med Poeter.se id #11119 innehar upphovsrätten